

i Mæret 1841, og jeg kan sige med Visshed, at den bestod endnu nogle Aar efter, men jeg kan ikke sige, om den endnu bestaaer. Den har imidlertid tjent til Mønster for Love, der ganske vist senere ere udfomne i forskjellige andre Lande, hvor imidlertid Love, der gif i samme Retning, saagodtsom bestandig have bestaaet. Jeg skal nævne nogle af disse Lande; det er Preussen, Baiern, Weimar og tre til fire forskjellige andre Lande (N. Hage: Hør!). Det ærede Medlem raaber Hør, rimeligviis fordi han veed, at vi altid have fulgt det tydske Mønster, og derfor er veltilfreds med, at man ogsaa her henviser til det tydske Mønster (Nei, Nei!) Derksom vi skulde kaste fra os det, hvori vi have fulgt det tydske Mønster, saa bleve vi temmelig aflærdte (Nei!). Sa jeg veed, at de ærede Herrer ikke have seet dybt nok i Historien til at vide det, men jeg haaber, at naar de undersøge Sagen bedre, saa ville de komme til rigtigere Kundskab; der er Intet saa uflogt, som at fralægge sig sine Forældre. Jeg kunde endnu opregne flere Exempler, og det skal være mig en stor Fornøjelse, efterhaanden som den ærede Minister skulde ønske noget Mere at støtte sig til i sin Vedømmelse af dette Forhold, at vejlede ham i saa Henseende. Hvis det maatte lykkes at faae dette Lovforslag til 1ste Behandling, saa haaber jeg, at den ærede Minister skal komme til den Erkjendelse, at det er rigtigt, at et Lovforslag af denne Art bliver fremmet. Jeg gjentager, at da jeg rettede min Forespørgsel til den ærede Minister, var det mit Ønske, at henlede Regjeringens Opmærksomhed paa Sagen, for at den selv kunde gribe ind; jeg er overbevist om, at det under nærværende Omstændigheder vilde være i enhver Henseende ligesaa uheldigt som nyttigt, men jeg har i mit Forslag gjort mig Umage for, saameget som muligt at nærme mig de her nævnte forskjellige Mønstre, for at gaae saa lidt som muligt paa egen Haand og benytte Erfaringen, saameget jeg kunde, og en Erfaring fra 1795 til 1842 er ikke saa ringe.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive trykt ombeelt.

Derefter foretoges: Anden Behandling af Udkast til Lov om Afhændelse af

den Sorø Academi tilhørende Hovedgaard Mørup med tilliggende Skov og Huse. (Lovudkastet findes i Anhang A. Sp. 1081—84 og 1ste Behandling i Tidenden Sp. 1236 ff.).

Til denne Behandling var der fremkommet følgende Endringsforslag:

Af Mourier-Petersen og Rosenørn:

Efter Ordene: „Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet bemyndiges til“ indsættes følgende: „efterat have forsøgt Bortforpagtning paa en eller flere Notationer“.

Af Gad:

Styedetfor Ordene: „uforanderlig Afgift af 150 Ldr. Rug, 150 Ldr. Byg og 150 Ldr. Havre“ sættes: „uforanderlig Afgift af 100 Ldr. Rug, 100 Ldr. Byg og 100 Ldr. Havre“.

Lovudkastet tilligemed begge de stillede Endringsforslag fattes under Cøt under Forhandling.

Mourier-Petersen: Naar jeg i Forbindelse med den ærede Rigsdagsmand for Ribe Amts 1ste Valgkreds (Rosenørn) har tilladt mig til nærværende Lovudkast at stille et Endringsforslag, som gaaer ud paa, at efter Ordene: „Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet bemyndiges til“ indsættes følgende: „efterat have forsøgt Bortforpagtning paa en eller flere Notationer“, saa vil Grunden dertil findes i de Udtalelser, som ved Sagens første Behandling fremkom fra den ærede Rigsdagsmand for Ribe Amts 1ste Valgkreds og mig, og til hvilke jeg ganske skal henholde mig. Jeg skal derfor kun gjøre nogle faa Bemærkninger. Den første Betragtning, som her gjør sig gjældende, er den ganske almindelige Erfaring, som i alle oeconomicke Forhold og navnlig i de sidste Aar saa overordentlig stærk har viist sig at være Tilfældet, nemlig, at den eneste absolute Værdi er de faste Eiendomme, navnlig Landeieendomme, medens de løse Capitalers Værdi har været fluctuerende eller rettere nedadgaaende. Medens Metalværdien har viist sig usikker, har derimod Borden haandhævet sin